

Foreløbig oversættelse.
 Autentisk oversættelse fremkommer senere i
 De europæiske Fællesskabers Tidende.

Rådsforordning nr. 2603/69/EF

af 20. december 1969

om fastlæggelse af en fælles regulering af udførslen

De Europæiske Fællesskabers Råd har —

i medfør af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, især dens artikler 111 og 113,

i medfør af ordningerne om de fælles markedsorganisationer for landbrugsvarer og af ordningerne for forarbejdede landbrugsvarer i henhold til traktatens artikel 235 og særlig af de bestemmelser i disse ordninger, som muliggør en afvigelse fra den almindelige grundsætning, at alle kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning alene skal erstattes med de i disse ordninger forudsatte foranstaltninger,

under hensyn til Kommissionens forslag og i betragtning af følgende grunde:

Efter overgangstidens udløb skal den fælles handelspolitik udformes efter ensartede grundsætninger; dette gælder blandt andet for eksporten; gennemførelsen af denne politik går ud fra, at der i overgangsperioden sker en gradvis tilpasning.

Der bør derfor fastlægges en fælles regulering af udførslen fra EF.

I samtlige medlemsstater er udførslen næsten fuldstændig liberaliseret; derfor kan på fællesskabsplan fastholdes den grundsætning, at udførslen af varer til tredjelande ikke er undergivet kvantitative restriktioner, bortset fra de i denne forordning fastsatte undtagelser og fra sådanne foranstaltninger, som medlemsstaterne kan træffe i henhold til traktaten.

Kommissionen skal underrettes, når en medlemsstat er af den opfattelse, at en usædvanlig markedsudvikling gør beskyttelsesforanstaltninger påkrævet.

Det er af væsentlig betydning på fællesskabsplan og indenfor rammerne af et rådgivende udvalg på basis af disse oplysninger at behandle betingelserne for udførslen, dens udvikling og de forskellige elementer i den økonomiske og kommercielle situation såvel som i givet fald de påkrævede foranstaltninger.

Det kan vise sig nødvendigt at kontrollere udførslen af visse varer eller af forsigtigheds-

hensyn at træffe foreløbige foranstaltninger mod en uforudset udvikling; nødvendigheden af at kunne handle hurtigt og effektivt gør det berettiget, at Kommissionen bemyndiges til at træffe beslutning om de sidstnævnte foranstaltninger uden derved at foregribe den senere holdning i Rådet, som det påhviler at fastlægge en politik, der er i overensstemmelse med Fællesskabets interesser.

De af hensyn til Fællesskabets interesser nødvendige beskyttelsesforanstaltninger må fastlægges under overholdelse af bestående internationale forpligtelser.

Det synes hensigtsmæssigt at åbne mulighed for, at medlemsstaterne under visse betingelser kan træffe midlertidige nationale beskyttelsesforanstaltninger.

Det er ønskeligt, at der i den periode, hvor beskyttelsesforanstaltningerne anvendes, kan finde konsultationer sted, for at deres virkninger kan konstateres, og at det kan undersøges, om forudsætningerne for deres anvendelse stadig består.

Det synes hensigtsmæssigt, at visse varer foreløbig holdes uden for den fælles liberalisering, indtil Rådet indfører en fælles regulering for dem.

Denne forordning må omfatte alle varer, såvel industrivarer som landbrugsvarer; den må anvendes som supplement til ordningerne for markedsorganisationerne for landbrugsvarer og de særlige ordninger for forarbejdede landbrugsvarer i henhold til traktatens artikel 235; det bør dog undgås, at bestemmelserne i denne forordning griber ind i de førnævnte ordninger og særlig i disses beskyttelsesklausuler —

udstedt følgende forordning:

AFSNIT I

Grundsætning

Artikel 1

Udførslen af varer fra Det europæiske økonomiske Fællesskab til tredjelande er fri,